

XII. «Чи ми ще зійдемося знову?» (1847)

Шевченко Тарас Григорович

XII

Чи ми ще зійдемося знову
Чи вже навіки розійшлись?
І слово правди і любові
В стеги і дебри рознесли!
Нехай і так. Не наша мати,
А довелось поважати.
То воля господа. Годіть!
Смиріться, молітьсь богу
І згадуйте один другого.
Свою Україну любіть,
Любіть її... Бо время люте,
В остатню тяжкую минуту
За неї господа моліть.

[Між 19 і 30 травня 1847,
С.-Петербург]

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/xii_chy_my_shche_ziidemosia_znovu